

wegens weigering om een schuld te betalen, veroordeeld was „in de poorte ende vangnisse aldair te gaen”. De schuldeischer, Mr. Claes Dircx, schijnt verzuimd te hebben borgen te stellen voor de kosten van onderhoud der schuldenares en de baljuw was niet van zins om in eigen zak te tasten voor een gevangene. Het Hof beval nu aan De Witte het vonnis van schout en schepenen ten uitvoer te brengen en Mr. Claes werd aan zijn verplichtingen herinnerd. Als een gevolg van deze kwesties zal wel beschouwd mogen worden de stichting door den graaf van een gevangenis omstreeks 1464, waarover een cipier werd aangesteld, met den toepasselijken naam Pieter van Put ¹⁾). In 1462 moest Jan de Witte alweer voor de hooge heeren verschijnen, nu contra Symonet van Delft in een onbekende zaak.

In 1463 brak er een strijd uit tusschen procureur-generaal en baljuw. De zaak was deze. Een doodslager, Jan Huge, was op den toren der kerk gevlucht, waar de procureur van het Hof met zijn dienaren hem vandaan wilde halen, terwijl de vluchteling hen van boven bestookte met steenen en hout. De deur van den toren werd opengebroken, doch een groote menigte volks verhinderde den procureur verder te gaan; hem en zijn mannen werden bovendien allerlei beleedigende woorden, als vuile boeven enz., toegevoegd. Het openbreken van de kerkdeur door de gerechtsdienaars en het betreden van het daarbij gelegen kerkhof werden als daden van grove heiligschennis opgevat en als strijdig zijnde met de privilegiën der stad. Het was dan ook niet alleen de heffe des volks, die zich daartegen verzette; gegoede burgers als Pieter en Adriaen Jansz. Bisschop bevonden zich onder de opgewonden menigte. De procureur, Willem van Zwieten, ten einde raad, besloot den man ongemoeid te laten, waar hij was, doch met verbod om hem van eten of drinken te voorzien, wat een nieuwe uitbarsting van woede tengevolge had van hen, die zich met dat uithongeringssysteem niet konden vereenigen. De messen werden getrokken en men dreigde handgemeen te worden. Vooral Willem de Nayer, een van des baljuws dienaren, stookte het volk op en liet zich zeer heftig uit, zeggende: „hadde hy hem (n.l. den procureur) tusschen die Goudsche poirte en Jan van der Lekken ²⁾ huys, hij soude beter met hem spreken”. De portée van deze be-

---

1) Put = diefput = gevangenis.

2) Waarschijnlijk het huis Hoppesteyn in het Oosteinde.